

Djordje Balasevic

Dok Gori Nebo Nad Novim Sadom

Da se ne lazemo
nije to bio neki most od onih
podignutih da bi se u njih gledalo
ne, pre je bio od onih podignutih
da bi se sa njih gledalo
i pod njima prvi put poljubilo

Ali, ponekad ga je ona prelazila
svojim uobrazenim
kadetskim korakom
a mesecina se kao deverika
lovila u mrežu njene kose
po tome cu ga, eto, pamtit

Rat je kao pijan svat
prosao poljem
senlucio celu noc
kaleci bes na ranom zitu
i tek niklom bostanu

Zasto, ne pitaj se
jer, tako je bolje
i Bog je pristao na to
ratovi prolaze, a ljudi
eto, ipak ostanu

Za zlo sam teski laik
no, to je stara prica
znas vec

bila jednom dva brata i to
kad sklopim taj mozaik
ostane mi kamicak
i to smo izgleda mi

Ref.

Ma, hitni papuce u vis
zalosna panonska vilo
za tvoje dugme sedefno
ja nocas kraljevstvo dajem

I lupni daire o bok
ramena pospi aprilom
pa ponizi ovaj mrak
tim svojim lucidnim sjajem

Zaigraj, bosa i prkosna
dok iznad Novog Sada
djavo pali svoja kandila

Zad na reci tamni
cim se sumrak zgusne
Dunav je pred zoru prek
plase te aveti sto maglom
brode teskim skelama

Ne, strah nije pravi ruz
za tvoje usne
resi ga se jednom zauvek
i veruj zvezdi koja zraku
tvog zivota prelama

Nije to prva neman
sto preti dahom vatre, ne
ali ljubav je vitez
Arhandjel s' macem

spreman da i tu alu satre
da i samo ceka tvoj znak

Ref.

Ref.